

KRISTUS KRISTOVI

Rodinná katechézka 98-2019 (655)

www.inky.sk

týždeň po 11. 8. 2019

... alebo o tom, ako sa v praxi rodí Cirkev a prečo je po každej stránke jediným Telom Krista.

BOŽIE SLOVO:

(Mt 13,44)

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Matúša: *V tom čase Ježiš povedal svojim učeníkom: Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi. Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 52, 53, 54, 58 až 74)

Ježiš za nás zomrel. Nie (len) telesnou smrťou na kríži, ktorá bola vonkajším a viditeľným znamením Jeho Obety, niečím pre naše oči, aby sme mali na čo hľadiet'. Hlavne vzal na seba všetky naše bolesti a všetko naše zlo a všetok náš hriech, keď sa s nami zjednotil tak, že sa doslova *stal nami* – a teda náš život sa stal aj *Jeho životom*, naša bolesť *Jeho bolesťou*, dokonca náš hriech *Jeho hriechom*, hriechom, ktorý nespáchal, ale „zdedil“ spolu s nami a s ním aj bolesť a utrpenie s ním spojené, ako hovorí Písmo: „[Boh] toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom“ (2 Kor 5,21). Ba ešte viac, pretože zatiaľ čo my sme (boli) na hriech navyknutí a dokonca sme si niektoré zlé a hriechy zvrátene vychutnávali, pre Ježiša Krista, Boha, ktorý sa pre nás a v nás stal človekom, to je niečo do krajnosti odporne a ohavné. *Asi podobne, ako keby ste sa museli ísť so svojim synom či vnukom na rapový „koncert“ a počúvať tú hrôzu, ktorú si on vychutnáva, ale pre vás je utrpením a omnoho radšej by ste boli na koncerte, kde sa hrá hudba* 😊. Trpel teda viac, než my, On, náš Spasiteľ, Vykupiteľ, náš Ženich a Princ! Keď sme si to uvedomili, naozaj uvedomili – a bránu k tomu je *rozjímanie*, kedy veci, ktoré akože „poznáme“, formulky a poučky o tom, že „Boží Syn sa stal človekom, aby nás vykúpil“, začínajú pre nás ožívať a my si začíname konečne uvedomovať, čo za hrôzu i čo za lásku sa za nimi ukrýva! – keď sme si to teda naozaj po prvý raz uvedomili, premkla nás láska a dojatie a možno aj do očí slzy vyhrkli. To je prvotina vzťahu s Kristom. Ježiš už viac pre nás nie je niečím ako nejakým neosobným zákonom či poučkou v zmysle „gravitácia priťahuje predmety k sebe, svetlo uháňa rýchlosťou 300 000 kilometrov za sekundu a Ježiš Kristus sa za nás obetoval na kríži.“ Stáva sa naozaj našim *Princom*, spoznáваме, že On je našim *Ženichom*, ktorý po nás prišiel, aby si nás odviezol domov, do Neba, ktorý nás zachránil a ktorý za nás strašlivo zaplatil! A začíname Ho hľadať, volať na Neho: Pane, Kráľ môj, môj Milovaný, kde si?

A tu prichádza ten ohromný objav, o ktorom hovorí úryvok Písma v úvode našej katechézky: Zrazu sme zistili, že ono *pole*, tá „rola, je svet“ (Mt 13,38). A na tej roli je *poklad* a Ním je sám Kristus, Ženich, pretože On sám je tým *Božím Kráľovstvom*, On osobne. Spoznali sme, že pod povrchom, vo vnútri každého jedného, obzvlášť pokrsteného človeka, je Kristus. Skutočne. Nie prenesene, symbolicky, ale opravdivo. S každým človekom sa spojil a zjednotil – a každý pokrstený človek sa stal príbytkom, skutočným *bytom*, v ktorom Kristus skutočne *býva*, skutočne žije! A v tomto byte Kristus, náš vytúžený, náš Ženich, prežíva všetko to, čo prežíva Jeho *hostiteľ*, človek. Stretne Fera – a stretli sme Krista! Vynadáme Helene – a práve sme vynadali Kristovi. Ublížime Jožovi – a ublížili sme Kristovi. Pohladáme, utešíme, pomôžeme Igorovi, Anne, Renáte – a všetko toto sme skutočne a opravdivo, nie symbolicky či prenesene, ale naozaj urobili Kristovi, Ženichovi! V okamihu, keď sme si to uvedomili, keď sme konečne naozaj *uvideli*, rozoznali a rozpoznali Krista, keď sme *našli náš Poklad na poli*, uvedomili sme si, že sme Kristom Ženichom, našim Milým a Milovaným, doslova obklopení. A že máme denne milióny možností a spôsobov, ako Ho milovať, ako Mu preukazovať priazeň a lásku, ako Mu slúžiť, ako Mu odplácať to, čo On urobil pre nás ako prvý, podľa slov Písma: „*milujeme, pretože on prvý miloval nás*“ (1 Jn 4,19). Od tej chvíle milujeme všetkých ľudí, „*zlých i dobrých*“ (Mt 5,45), lebo v každom jednom býva náš Milovaný, náš Ženich, Kristus. Ku každému pristupujeme s najväčšou úctou, pozornosťou a láskou, slúžime im, obetavo a nezištne a nie je to pre nás žiadne bremeno, žiadna otrava, pretože teraz už *vidíme*, komu toto všetko preukazujeme: Ženichovi, Kristovi – a máme z toho radosť! Hrozíme sa toho, že by sme niekomu prejavili neúctu, nevľudnosť, niekoho ponížili či vysmiali, zarmútili, odstrčili, pretože by sme to urobili Kristovi, nášmu Milovanému, ženichovi, Záchrancovi – a to by sme radšej zomreli! A tak už chápeme, prečo Ján, Miláčik Pána, v Písme píše: „*Kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí*“ (1 Jn 4,20) – lebo ten je skrytý a býva vo vnútri práve toho brata!

Ale aj v nás žije Kristus! Aj my sme rovnakým domom, *bytom* nášho Ženicha! Neženie nás tá istá láska k tomu, aby sme svoj príbytok urobili pre Pána a Ženicha čo najkrajší, „*vymetený a vyzdobený*“ (Mt 12,44), „*vystrojený ako nevesta, ozdobená pre svojho ženicha*“ (porov. Zjv 21,2)? A tak sa usilujeme byť svätí a dokonalí, čo najpodobnejší Kristovi Bohu v Jeho Dokonalosti a Sláve, aby sa v nás cítil nie ako vo väzení, na smetisku či v mučiarni, ale ako doma, ako v Nebi – najviac, ako len dokážeme! Spomíname si na naše katechézky 81/636 až 84/641? Znamená to učiť sa byť otcami po vzore Otca, „*od ktorého má meno každé otcovstvo na nebi i na zemi*“ (Ef 3,15), učiť sa byť ostatným ľuďom bratmi a sestrami po vzore nášho Brata Ježiša, ktorý je „*prvorodený medzi mnohými bratmi*“ (Rim 8,29). A zrazu zisťujeme, že všetko sa koncentruje a zbíha v jednom-jednom bode: v láska k bratom a sestram, k všetkým ľuďom, dokonca aj nepriateľom. Byť dobrým príbytkom pre Krista, znamená byť na obraz Boha, ktorý „*je dobrý aj k nevďačným a zlým*“ (Lk 6,35). Milovať Krista, *bývajúceho* v ostatných ľuďoch, obzvlášť pokrstených, znamená zase to isté: milovať ich, slúžiť im, ctiť ich. Pre Krista a kvôli Kristovi, ktorý v nich i v nás je. A byť v tom najlepší, akí len dokážeme!

UVAŽOVANIE

Katechizmus hovorí dve veci. Najprv o svätosti, že „*učeník zjednotený so svojim Spasiteľom dosahuje dokonalosť lásky čiže svätosť*“ (KKC 1709) a potom o láske, že „*láska je teologálna čnosť, ktorou milujeme Boha nadovšetko pre neho samého a svojho bližného z lásky k Bohu ako seba samých*“ (KKC 1822). Byť dobrým príbytkom Bohu znamená byť Bohu podobný – a to znamená milovať ostatných ľudí tak, ako ich miluje Boh. A milovať Boha v ostatných ľuďoch zase znamená to isté: milovať ich, slúžiť im – kvôli Bohu, ktorý v nich je.

Čo sa stane, ak sa stretnú dvaja alebo traja takíto ľudia? Vznikne Cirkev, opravdivé spoločenstvo ľudí, o ktorom platí Ježišovo: „*kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi*“ (Mt 18,20) – pretože v takomto spoločenstve Kristus, ktorý je vo mne, miluje so mnou a cezo mňa tých druhých, ale súčasne ten istý Kristus je v tých druhých aj milovaný, pretože aj v nich je skutočne a opravdivo prítomný. Vzťah medzi nami od toho okamihu nie je nič iné, než Kristus, ktorý je v nás, medzi nami, súčasne milujúci i milovaný, slúžiaci i obsluhovaní, slovami pápeža Leva Veľkého, stali sme sa miestom, „*kde Kristus sýti a je sýtený*.“ Stali sme sa spoločne a navzájom jedným Kristom, jedným Telom – a presne toto Cirkev je! „*Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy*“ (1 Kor 12,27), hovorí Písmo. Cirkev sa rodí na jednej strane zo vtelenia Krista a z krstu, v ktorom sa k nám Kristus *nastáhoval* a stal sa nami a my Jeho Telom – a z nášho rozpoznania tohto faktu, objavenia a zamilovania si Krista v sebe aj v bratoch a sestrah a z rozhodnutia milovať Krista a slúžiť Mu jeden v druhom navzájom s najvyššou možnou pozornosťou, úctou, obetavosťou ale aj radosťou, veď je to Kristus!

ÚLOHA:

Nájdite si v Písme tieto miesta: Rim 12,4-21; Flp 2,2-15; Mt 20,25-28; 1Jn 2,1-11; 4,1-21; Gal 6,1-10. Prečítajte si ich, uvažujte nad nimi vo svetle dnešnej a minulých dvoch katechézií. To isté urobte aj s katechézkami 81/636 až 84/641! Skúste tak čo najviac porozumieť Cirkvi!